

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आक्रंदन्नाद्वतंतः कालोयंत्वत्पराक्रमस्येतिशेषः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ जामदग्न्येन अभ्यनुज्ञातं शिक्षितं नः अस्मत्संबन्धिनां ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ तनुत्यजं देह
व्ययेनाप्यस्मद्विषेण ॥ अपश्यत यूयमिति शेषः ॥ ४९ ॥ तत् अस्मदीयानां चितितं ॥ ५० ॥ भीष्मे विनिहते स तिततदाय दपाकृतं न्यूनं तत्पूरयांचक्रे अपीत्यन्वयः ॥ ५१ ॥ खंडं रिक्तं ॥ ५२ ॥ कृत
त्वया तु पांडवे येषु निहतेषु महामृधे ॥ दुर्योधनमनुज्ञाप्य वनं यास्यामि कौरव ॥ ३९ ॥ पांडवैर्वाहते भीष्मे त्वयि स्वर्गमुपेयुषि ॥ हंतास्म्येकरथे नैव रुत्स्नान्यान्म
न्यसेरथान् ॥ ४० ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्दशाहानिमहायशाः ॥ नायुध्यत ततः कर्णः पुत्रस्य तव संमते ॥ ४१ ॥ भीष्मः समरविक्रान्तः पांडवेयस्य भारत ॥ जघान
समरे यो धानसंख्येयपराक्रमः ॥ ४२ ॥ तस्मिंस्तु निहतेशूरे सत्यसंधे महौजसि ॥ त्वत्सुताः कर्णमस्मार्षुस्तर्तुकामा इव प्लवं ॥ ४३ ॥ तावकास्तव पुत्राश्च सहिताः
सर्वराजभिः ॥ हाकर्ण इति चाक्रंदन्कालोयमिति चाब्रुवन् ॥ ४४ ॥ एव ते स्म हिराधेयं सूतपुत्रं तनुत्यजं ॥ चुक्रुशुः सहिता यो धास्तत्र तत्र महाबलाः ॥ ४५ ॥ जाम
दग्न्याभ्यनुज्ञातमस्त्रे दुर्वारपौरुषं ॥ अगमन्मोमनः कर्णं बंधुमात्ययिकेष्विव ॥ ४६ ॥ सहिसक्ते रणे राजंस्त्रातुमस्मान्महाभयात् ॥ त्रिदशानिव गोविंदः स ततं सु
तद्वैकर्त्तनं कर्णमगमन्मोमनस्तदा ॥ अप्यपश्यतराधेयं सूतपुत्रं तनुत्यजं ॥ ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा तु संजयं कर्णं कीर्त्तयंतं पुनः पुनः ॥ आशी विषवदुच्छ्रस्य धृतराष्ट्रो ब्रवीदिदं ॥ ४८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ य
णमिच्छतां ॥ ५० ॥ अपितत्पूरयांचक्रे धनुर्धरवरोयुधि ॥ यत्तद्विनिहते भीष्मे कौरवाणामपाकृतं ॥ ५१ ॥ तत्खंडं पूरयन्कर्णः परेषामादधद्भयं ॥ सहिवैपुरुष
व्याघ्रोलोके संजय कथ्यते ॥ ५२ ॥ आर्त्तानां बांधवानांचक्रंदतांच विशेषतः ॥ परित्यज्य रणे प्राणांस्तत्राणार्थं च शर्म च ॥ कृतवान्मम पुत्राणां जयाशांसफला
मपि ॥ ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ संजय उवाच ॥ हतं भीष्मम
थाधिरथिर्विदित्वा भिन्नानावमिवात्यगाधे कुरूणां ॥ सोदर्यवद्वसनात्सूतपुत्रः संतारयिष्यंस्तव पुत्रस्य सेनां ॥ १ ॥ श्रुत्वा तु कर्णः पुरुषेन्द्रमच्युतं निपातितं शांत
नवं महारथं ॥ अथोपयायात्सहसारिकर्षणो धनुर्धराणां प्रवरस्तदानृप ॥ २ ॥ हते तु भीष्मे रथसत्तमे परैर्निमज्जतीनावमिवार्णवे कुरून् ॥ पितेव पुत्रांस्त्वरितोभ्य
यात्ततः संतारयिष्यंस्तव पुत्रस्य सेनां ॥ ३ ॥

प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ५३ ॥

॥ ५३ ॥

॥ ५३ ॥

वानवेति शेषः ॥ ५३ ॥ इति द्रोणिपर्वणि टीकायां
हतमिति विदित्वाचारमुखात् उपयायादित्यपकृष्यते ॥ १ ॥ श्रुत्वा योधमुखात् अच्युतं अस्वलितव्रतादि ॥ २ ॥ ३ ॥